

КОДИФІКАЦІЯ ГОСПОДАРЬСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ АВАРІЇ НА ЧАЕС

В статті розглядається сутність кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, механізм її здійснення та складові. Проведено дослідження сучасних наукових поглядів на визначення кодифікації як процесу систематизації. Розкриті загальні складові кодифікаційної техніки. Доведені особливості порядку та результатів проведення кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Ключові слова: господарське законодавство, систематизація, кодифікація, кодифікаційна техніка, нормативно-правовий акт, нормативний припис.

Формування, становлення та подальший розвиток господарського законодавства України відбувається у відповідності до стану політичних, економічних та соціальних відносин в державі, який має безпосередній зв'язок із діючим механізмом діяльності органів державної влади. Прийняття та введення в дію Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року є знаменною подією у формуванні нормативно-правового масиву господарського законодавства України, – це етап набуття його цілісності та виокремлення господарського законодавства від інших галузей в системі законодавства України.

Акцентуючи увагу на сучасному значенні Господарського кодексу України, вірно вказується, що з метою вдосконалення системи правового забезпечення економіки продовжується робота з подальшої консолідації і кодифікації господарського законодавства. У цей час розпочато реалізацію Концепції модернізації господарського законодавства на базі Господарського кодексу України [1, с. 342].

На сьогодні, стан господарського законодавства, за наявності значної низки прийнятих нормативно-правових актів, потребує систематизації. Як приклад цьому, існуючі нормативно-правові акти законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС: Закон України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 27.02.1991 року зі змінами, Закон України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблоку цієї АЕС на екологічно безпечну систему» від 11 грудня 1998 року зі змінами і інші законодавчі та підзаконні нормативні акти, що регулюють господарську діяльність суб'єктів господарювання щодо суспільного виробництва, яка спрямована

на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. А тому, дослідження сутності кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, механізм її здійснення та аналіз складових є нагальною необхідністю часу, що підтверджує актуальність обраної тематики.

Кодифікація? як вид систематизації та складова правотворчого процесу розглядалась у працях вчених: Барабаш Т. М., Борщевського І. В., Гетьмана Є. А., Горшеніна К. П., Грищука В. К., Давидова В. І., Свграфова П. Б., Керімова Д. А., Копейчікова В. В., Лаптева В. В., Мамутова В. К., Мовчана А. П., Нерсесянца В. С., Оніщенко Н. М., Пархоменко Н. М., Погорелова Є. В., Рахманіної Т. М., Рогача О. Я., Спасибо-Фатєєва І. В., Шебанова А. Ф., Шемшученка Ю. С., але науковці не приділяли належної уваги дослідженню кодифікації господарського законодавства України у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Метою цієї статті є аналіз сутності кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, механізм її здійснення та визначення складових.

Розглядаючи проблемну тематику, звернемо увагу на існуючі сучасні визначення терміну кодифікації та на кінцевий результат такої діяльності. Кодифікація – форма систематизації законодавства, результат якої – складання нового звідного акту (наприклад, кодексу, статуту) [2, с. 529]. Новий енциклопедичний словник, надаючи стисле визначення кодифікації, чітко вказує на те, що результатом кодифікації є складання нового звідного акту у формі кодексу та статуту.

Більш ґрунтовне термінологічне значення кодифікації дає Юридична енциклопедія. Кодифі-

фікація – (пізньолат. *codificatio*, від лат. *codex*, первісно – стовбур, пень; навошена дощечка для письма, книга і *...ficatio*, від *facio* – роблю) – спосіб упорядкування законодавства, забезпечення його системності та узгодженості; одна з форм систематизації законодавства, в процесі якої до проекту створюваного акта включаються чинні норми і нові норми, які вносять зміни в регулювання певної сфери суспільних відносин [3, с. 139]. Юридична енциклопедія акцентує увагу на тому, що результатом кодифікації є відпрацювання новостворюваного акту, до якого включають як чинні так і нові норми. Отже, енциклопедичні визначення терміну кодифікація вказують, що результатом кодифікації є створення нового акту.

Спробуємо здійснити аналіз наукових підходів до визначення кодифікації за кінцевим результатом такої діяльності.

Кодифікація є формою систематизації, що здійснюється уповноваженими органами державної влади в процесі, законотворчості, й підзаконної нормотворчості, результатом чого стає прийняття нового, як за формою, так і за змістом кодифікаційного нормативно-правового акту (кодекс, основи законодавства, регламент, статут, правила та ін.) [4, с. 9]. Визначення кодифікації передбачає, що результатом такої форми систематизації є прийняття нового кодифікаційного нормативно-правового акту.

У юридичній літературі також відмічають особливу форму кодифікаційної роботи, як видання коментованих кодексів [5, с. 11]. Але, ця форма не характерна для кодифікаційної діяльності органів держави, оскільки коментар до статей не є правовою нормою.

Досліджуючи кодифікацію в якості методу систематизації законодавства, Н.М. Оніщенко виокремила ознаки. Серед яких: «в результаті кодифікації створюється новий нормативно-правовий акт, що включає норми, які суттєво відрізняються від раніше діючих» [6, с. 86].

Кодифікація – це форма удосконалення законодавства за сутністю, та її результатом є новий звідний законодавчий акт стабільного змісту (кодекс, положення, статут та ін.), який замінює раніше діючі нормативні акти по даному питанню [7, с. 638].

Надаючи визначення кодифікації О.Ф. Скакун вказувала, що «іншими словами, кодифікація виражається в підготовці і прийнятті нових актів, до яких входять погоджені між собою норми колишніх актів, що виправдали себе, і нові нормативні приписи» [8, с. 382].

Таким чином, основний підхід науковців щодо результату кодифікації є прийняття нового сталого кодифікованого акту у формі: кодексу, статуту, положення та ін. Але, варто зазначити, що кодифікація галузі продовжується і за наявності вже кодифікованого нормативного акту цієї галузі законодавства. Видання кодифікованого нормативного акту є показником системності та науковості галузевої належності нормативних приписів, але розвиток суспільних відносин потребує їх врегулювання за допомогою нових нормативних приписів, а накопичення масиву нових нормативних актів зобов'язує здійснювати їх подальшу систематизацію. За наявності вже існуючого кодифікованого нормативного акту, створення ще одного кодексу, в межах галузі законодавства не має сенсу. В цьому аспекті, кодифікація як форма систематизації має свої особливості, які притаманні і кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Кодифікація – це спосіб систематизації, за яким має місце переробка змісту нормативно-правових актів [9, с. 110]. Автор, у своєму визначенні, вдало вказує на сам процес, не акцентуючи увагу на результат такого процесу, що надає такому визначенню більшої об'єктивності, оскільки результатом кодифікації можуть бути різні за формами системи нормативних приписів: кодекс, статут, закон, положення, а також і внесення змін та доповнень до них у формі нових глав, розділів, статей та інше.

Регулювання господарської діяльності суб'єктів господарювання щодо суспільного виробництва, яка спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, здійснюється як окремим нормативно-правим актом, так і нормативними приписами у складі нормативних актів. У дослідженні елемента систематизації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС доцільно виходити з аналізу властивостей головних складових нормативного припису. В.М. Сирих, розглядаючи проблематику елемента системи законодавства, вказував: «Під нормативним приписом розуміється цільне, логічно завершене і формально закріплене в тексті нормативного акта владне веління правотворчого органу [10, с. 126]». Нормативний припис може бути окремим положенням, фразою тощо. А.В. Міцкевич зазначає, що під правовим приписом мається на увазі те або інше

логічно-завершене положення, прямо сформульоване в тексті акта державного органу, та яке складає обов'язкове для інших осіб, організацій рішення державної влади [11, с. 34].

Виходячи з визначення нормативного припису, можемо виділити головні його складові: 1) формальний зміст; 2) логічно завершене веління; 3) обов'язковість для виконання; 4) неперсоніфікація (чітка невизначеність суб'єкта, на який розповсюджується дія). Усі ці ознаки дають уявлення про особливість конструкції нормативного припису, яка втілюється в нормативних актах та відображає логічну сформовану волю законодавця.

А тому, ми вважаємо, що нормативний припис є первинним засобом систематизації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, який і формує ту чи іншу юридичну конструкцію.

До безпосереднього нормативно-правового акту, що регулює господарську діяльність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС можна віднести Закон України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблоку цієї АЕС на екологічно безпечну систему» від 11 грудня 1998 року зі змінами, оскільки у відповідності до ст. 4 дія цього Закону поширюється на види діяльності, пов'язані з подальшою експлуатацією, зняттям з експлуатації енергоблоків Чорнобильської АЕС, перетворенням об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему та забезпеченням соціального захисту персоналу Чорнобильської АЕС [12]. Наступним нормативно-правовим актом є Загальнодержавна програма зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, затверджена Законом України від 15 січня 2009 року. За мету якої ставиться є забезпечення реалізації державної політики щодо: підготовки до зняття і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему; забезпечення захисту персоналу, населення та довкілля від впливу іонізуючого випромінювання [13, роз. 2].

Розв'язуючи нагальну проблему щодо спорудження об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС, видано підзаконні нормативно-правові акти у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, серед яких: постанова Кабінету Міністрів України від 4 лютого 1992 року № 55 «Про створення в м. Чорнобилі міжгалузевого науково-технічного центру «Укриття»; постанова Кабінету Міністрів

України від 27 лютого 1992 року № 92 «Про проведення міжгалузевого конкурсу на розробку проекту перетворення об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС в екологічно безпечну зону»; розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 серпня 1993 року № 604 «Про заходи щодо підготовки і проведення Міжнародного тендеру з розв'язання проблеми перетворення об'єкта «Укриття» Чорнобильської АЕС в екологічно безпечну систему»; постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 1999 року № 1249 «Про порядок затвердження програми робіт щодо перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему»; розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 листопада 1995 року № 696-р «Про замовника робіт по реконструкції об'єкта «Укриття» на території ЧАЕС» та інші.

До нормативних приписів, що регулюють господарську діяльність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, у складі нормативно-правових актів відносимо нормативні приписи, які нормативно закріплюють:

– визначення радіоактивного забруднення земель у відповідності до ст. 4 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 27.02.1991 року зі змінами, яке містить заходи щодо проведення радіаційного захисту та інших спеціальних втручань, спрямованих на обмеження додаткового опромінення, зумовленого Чорнобильською катастрофою, та забезпечення нормальної господарської діяльності [14];

– особливості господарської діяльності у зонах гарантованого добровільного відселення та посиленого радіоекологічного контролю, які регулюються нормативними приписами ст. 7 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 27.02.1991 року зі змінами [14];

– особливості господарської діяльності у зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, які визначені ст. 12 Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 27.02.1991 року зі змінами [14];

– надання безпроцентної позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 1 і 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, що передбачено ст. 21 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали

внаслідок Чорно-бильської катастрофи» від 28 лютого 1991 року зі змінами [15] та інші.

За наявним масивом нормативно-правових актів господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС процес кодифікації має відбуватись за способами та засобами кодифікаційної техніки. Кодифікаційна техніка включає до свого складу внутрішні форми (елементи), що організують спосіб кодифікаційної діяльності державного апарату, а також зовнішні форми (елементи), до яких відносяться юридико-мовна, юридико-логічна та юридико-процедурна форми [16, с. 152]. Розмежування кодифікаційної техніки на внутрішні та зовнішні елементи є вдалим підходом, але розуміючи під внутрішніми формами (елементами) способи кодифікаційної діяльності державного апарату, а під зовнішніми формами (елементами) – юридико-мовну, юридико-логічну та юридико-процедурну форми, що, на нашу думку, використовуються в якості способу кодифікації суб'єктами кодифікаційної діяльності, приводить до втрати значення такого розмежування. Більш зрозумілим, на наш погляд, можна класифікувати кодифікаційну діяльність на внутрішні та зовнішні елементи систематизації. До яких внутрішньою формою (елементом) слід вважати нормативний припис, а зовнішніми формами будуть способи кодифікаційної діяльності.

В. М. Тарасюк під кодифікаційною технікою розуміє сутність вироблених правил, прийомів, методів та засобів, що використовуються в процесі діяльності відповідних державних органів по зовнішній і внутрішній обробці та вдосконаленню чинного законодавства з метою приведення його в єдину логічну систему [17, с. 253]. На нашу думку це є більш повним визначенням поняття кодифікаційної техніки за умов доповнення його елементною складовою системацією – нормативним приписом.

Інший погляд кодифікаційної техніки, висловлений під час дослідження методологічного підходу до кодифікаційної діяльності, – кодифікаційна технологія. Технологія кодифікаційної діяльності складається з: 1) сукупності засобів та прийомів здійснення кодифікаційних робіт і створення кодифікованих актів; 2) правил застосування таких засобів та прийомів; 3) самого процесу здійснення кодифікації, який складається з певних послідовних дій, стадій, етапів [18, с. 15].

Отже, кодифікація господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС здійснюється за умов застосування

кодифікаційної техніки, як процесу діяльності відповідних державних органів по вдосконаленню певними засобами та способами та приведенню в єдину систему нормативних присів за єдиним предметом регулювання. Предметом регулювання охоплюється господарська діяльність суб'єктів господарювання щодо суспільного виробництва, яка спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

За наявністю Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року, розробка нового кодифікованого нормативно-правового акту, який регулював би вузький предмет суспільних відносин господарської діяльності, як діяльність суб'єктів господарювання щодо суспільного виробництва, яка спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, є недоцільною. На наш погляд, кодифікаційна діяльність в нашому випадку може обмежитись лише внесенням змін та доповнень до Господарського кодексу України.

У відповідності до ч. 3 ст. 413 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року зі змінами зазначено, що Законом встановлюються додаткові вимоги щодо здійснення господарської діяльності та соціальних гарантій працюючих на територіях, радіоактивно забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи [19]. Нормативний припис, цієї статті є відсилочним, оскільки не регулює суспільні відносини безпосередньо, а відсилає до іншого нормативно-правового акту, а в нашому випадку і зобов'язує законодавця визначати додаткові вимоги щодо здійснення господарської діяльності та соціальних гарантій працюючих на територіях, радіоактивно забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи, на рівні Закону України.

Разом із тим, ч. 3 ст. 413 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року не в повному обсязі врегульовує суспільні відносини у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, оскільки особливості здійснення господарської діяльності на територіях, радіоактивно забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи, є лише частиною від загального обсягу господарської діяльності, що здійснюється суб'єктами господарювання у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Не враховані заходи щодо: участі держави, органів державної влади, органів місцевого са-

моврядкування в господарській діяльності щодо ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС; особливості застосування засобів державного регулювання господарської діяльності у цій сфері; умови та порядок залучення країн-донорів та міжнародних організацій щодо реалізації заходів закриття Чорнобильської АЕС та інше.

Дослідивши сутність кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків на ЧАЕС, механізм її здійснення та визначення складових, можна зробити висновки.

Сталий підхід у юридичній літературі щодо результату кодифікації, як прийняття нового кодифікованого акту у формі: кодексу, статуту, положення та ін. не можна застосовувати до кодифікації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків на ЧАЕС. За наявності Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року, створення ще одного кодексу в межах вже існуючої галузі законодавча не має сенсу. В цьому аспекті більш доцільно обмежити кодифікацію шляхом внесення змін та доповнень до Господарського кодексу України.

Предметом кодифікації охоплюється господарська діяльність суб'єктів господарювання щодо суспільного виробництва, яка спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Кодифікацією господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС є діяльність відповідних державних органів по вдосконаленню певними засобами та способами та приведенню в цілісну систему нормативних актів за єдиним предметом регулювання, яка здійснюється за допомогою застосування кодифікаційної техніки.

Нормативний припис є первинним засобом систематизації господарського законодавства у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, який і формує ту чи іншу юридичну конструкцію.

Господарське законодавство у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС є системою нормативних приписів які можуть формувати окремий нормативно-правий акт, так і ті, що перебувають у складі різних нормативних актів.

До ч. 3 ст. 413 Господарського кодексу України від 16 січня 2003 року зі змінами є необхідність внести зміни та доповнення, у відповідності до яких визначити: участь держави, органів державної влади, органів місцевого самоврядування в господарській діяльності щодо ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС; особливості

застосування засобів державного регулювання господарської діяльності у цій сфері; умови та порядок залучення країн-донорів та міжнародних організацій щодо реалізації заходів закриття Чорнобильської АЕС та інше.

Наведені висновки можуть бути покладені в основу подальших досліджень кодифікаційної діяльності у сфері ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС, а також і в законотворчості під час опрацювання змін і доповнень до Господарського кодексу України.

Література

1. *Правова система України: історія, стан та перспективи*: у 5 т. – Харків : Право, 2008. / Т.4: *Методологічні засади розвитку екологічного, земельного, аграрного та господарського права* / за ред. Ю.С. Шемшученка. – 480 с.

2. *Новый энциклопедический словарь*. – М. : Большая Российская энциклопедия: РИПОЛ классик, 2006. – 1456 с.

3. *Юридична енциклопедія*: В 6 т. / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. – К. : «Укр. Енцикл.», 2001 / Т. 3 – 789 с.

4. *Гетьман Є.С.* Кодифікація законодавства України: поняття, особливості, види: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.01/ Гетьман Є.С. – Харків : Харківський національний університет внутрішніх справ, 2010. – 20 с.

5. *Мамутов В.К.* Кодифікація: збірник наукових трудов / В.К. Мамутов. – К. : Юринком Интер, 2011. – 248 с.

6. *Оніщенко Н. М.* Кодифікація та інкорпорація як методи систематизації законодавства / Н. М. Оніщенко // *Правова держава: щорічник наук. пр.* – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 1997. – Вип. 8. – С. 82–87.

7. *Общая теория государства и права. Академический курс в трех томах* / отв. ред. М.Н. Марченко. – 3-е изд., перераб. и доп. – М. : Норма, 2007. Том 2: *Право*. – 816 с.

8. *Скакун О.Ф.* Теорія держави і права (Енциклопедичний курс): Підручник. – Харків : Еспада, 2006. – 776 с.

9. *Гайдулін О.О.* Теорія держави і права: Автореферативний комплекс. – К. : ППП, 2003. – 240 с.

10. *Сырых В.М.* Теория государства и права. – М., 2002. – 590 с.

11. *Мицкевич А.В.* Акты высших органов Советского государства. Юридическая природа нормативных актов высших органов государственной власти и управления СССР. – М. : Юрид. лит., 1967. – 175 с. (с. 34)

12. *Закон України «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації*

Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему» від 11 грудня 1998 року зі змінами // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 4, ст. 33.

13. *Загальнодержавної програми зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, затверджена Законом України від 15 січня 2009 року // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2009, N 24, ст. 897.*

14. *Закон України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 27 лютого 1991 року зі змінами // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 16, ст. 198.*

15. *Закон України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» від 28 лютого 1991*

року // Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, N 16, ст.200.

16. *Кодифікація законодавства України: теорія, методологія, техніка / [Ю.С. Шемшученко, О.І. Ющик, Л.М. Горбунова, М.О. Теплюк, Л.В. Гульченко, В.І. Риднюк]; за заг. ред. О.І. Ющика. – К. : Парлам. Вид-во, 2007. – 208 с.*

17. *Тарасюк В.М.* Юридика, законодавча та кодифікаційна техніка / В.М. Тарасюк // *Правова держава: щорічник наук. пр.* – К. : Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 1997. – Вип. 8. – С. 251–255.

18. *Погорелов Є.В.* Кодифікаційна діяльність в правовій системі України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / Є.В. Погорелов. – Харків : Нац. ун-т внутр. справ України, 2000. – 18 с.

19. *Господарський кодекс України від 16.01.2003 року/ Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, N 18, N 19-20, N 21–22, ст. 144.*

М. Х. Малишева

Кодификации хозяйственного законодательства в сфере ликвидации последствий аварии на ЧАЭС

В статье рассматривается сущность кодификации хозяйственного законодательства в сфере ликвидации последствий аварии на ЧАЭС, механизм ее осуществления и составляющие. Проведено исследование современных научных взглядов на определение кодификации как процессу систематизации. Раскрыты основные составляющие кодификационной техники. Доказаны особенности порядка и результатов осуществления кодификации хозяйственного законодательства в сфере ликвидации последствий аварии на ЧАЭС.

M. X. Malysheva

Codification of economic legislation in the eradication of Chernobyl accident consequences

The article deals with the matter of economic legislation codification in the sphere of Chernobyl nuclear power plant consequences, its implementation mechanism and its components. There has been done a study of modern scientific views on the codification definition as a systematization process. There are disclosed the key components of codification techniques. There are also proven the features of the procedure and results of economic legislation codification in the sphere of Chernobyl nuclear power plant consequences.